

נראה עוד: דרכי-תשובה (קצט, יח — בשם הרה"ק מדינוב); שו"ת תירושי-ויצהר
 (סי' קיא); שלחן-העזר (סי' ד כ"ה אות ח); נטעי-גבריאל (הל' נישואין, פ' לט ס"ק
 כא מהרה"ק מראצפערט).

בגור עשו חתונות גם בחצי החודש השני (ראה בס' רינה וישועה באהלי צדיקים,
 שבימים יד-כא אלול היו נישואיהם של בן השפת-אמת עם בת הרבי מרדומסק,
 ונכדיהם של השפת-אמת והאמרי-אמת). אך גם בשאר החדשים לא הקפידו
 במיוחד שלא לערוך חתונות. ומנהג סקווירא הוא לעשות נישואין רק עד יום
 העשרים באלול. ואילו מנהג באבוב, רק עד כב באלול (ראה גם: כרם-שלמה,
 תשל"ח, גל' ט, עמ' יד, הע' 3).
 אוצר החכמה אוצר החכמה

אודות שייכות הנישואין לחידש אלול דוקא, וגם במחציתו השניה, ראה:
 בספר-חיים, עמ' קא-קג.

פרשת כי-תצא

לו. בקריאת פרשת עמלק נכון לקרות "זכר עמלק" בצירי ובסגול. ולהקדים
 "זכר" בצירי ואחר-כך "זכר" בסגול. ויש לעשות כן הן בקריאת שביעי והן
 בקריאת מפטיר (על-פי ס' המנהגים, עמ' 31, 73).
 אוצר החכמה

לז. בקריאת פרשת זכור (ופרשת תצא) — וכן בקריאת פורים (ופרשת
 בשלח): "זכר עמלק" בצירי או בסגול — יש בזה מנהגים שונים, ולא
 שמעתי הוראה בזה.

לכאורה נכון לקרות שניהם, ובפרשת זכור (ופרשת תצא) להקדים
 "זכר" בצירי ואחר-כך "זכר" בסגול, ובקריאת פורים (ופרשת בשלח)
 להקדים "זכר" בסגול ואחר-כך "זכר" בצירי (ס' המנהגים, עמ' 72).

ושם בהערה: במסורה שעל הזומש, ד"זכר" דפרשת בשלח הוא בצירי. ודפרשת
 תצא — מביא שתי דיעות. וכנראה לזה כיוון במשנה-ברורה סי' תרפה ס"ק יח,
 ומסיק — שנכון לקרות שניהם לצאת ידי שניהם. בס' מעשה-רב ובהגהות לשם
 — שמועות סותרות. וראה גם-כן הגהות פרתי-יוסף לב"ב כא, ב) — ועל פי זה
 הספק הוא רק בנוגע לפרשת תצא (וקריאת פרשת זכור). אבל בס' קצות-השלחן
 בהערות שבסוף חלק ד הביא כמה מנהגים גם בנוגע לקריאת פרשת בשלח, ויש

א"ח"ח 1234567

לייסדם על-פי מה שנתבאר בס' בונה-ירושלים סי' מד, אף שכנראה יש איזה אי-דיוק ברשימה זו.¹

ועל-פי המבואר שם, אשר בפרשת בשלח שייך "זְכַר" בסגול ובפרשת תצא "זְכַר" בצירי — נראה לי, כמו שכתבתי בפנים, שבפרשת בשלח (ובפורים) יקראו לראשונה ובעיקר "זְכַר" בסגול, ואחר-כך — לצאת ידי שניהם — "זְכַר" בצירי. ובפרשת תצא (וזכור) להיפך.

א"ח"ח 1234567

וכיון שקריאת המפטיר היא הוספה, ושבעה קרואים — העיקר, יש לעשות כנ"ל הן בקריאת שביעי והן בקריאת מפטיר [ולא לעשות "פשרה" ולקרוא בשביעי בצירי ובמפטיר בסגול או להיפך — כפי המנהג הרשום בבדי-השלחן [פה, כב] ובהערות לשם שבסוף חלק ד].

א"ח"ח 1234567

והעיקר כפתגם בעל-המחבר ס' תורת-חסד (הובא בקצות-השלחן שם): "זְכַר", "זְכַר", אבי גוט אַבמעקען [= "זְכַר", "זְכַר", העיקר הוא למחותו היטב].

לח. זכורני שהמנהג לקרות שתי פעמים, פעם בסגול ופעם בצירי, כמ"ש בבדי-השלחן הנ"ל [היינו בפרשת בשלח ובפרשת כי-תצא שקורין פסוק זה פעם בשביעי ופעם במפטיר].. ושוב שאלתי את הרה"ח ר' דובער שפירא נ"י שהיה קורא בתורה אצל הגאון בעל תורת-חסד הנ"ל, ואמר לי שהתורת-חסד ציוה עליו בפירוש שיקרא שתי פעמים. ועתה מצאתי בס' בונה-ירושלים.. ושם בס' מד מאמר השייך לענייננו.. ולפי זה צריכים לקרות בפרשת בשלח בסגול ובפרשת כי-תצא בצירי.. אבל המנהג שנתפשט אצל אנ"ש [דירושלים] הוא, לקרות שתי פעמים כמו שציוה הגאון בעל תורת-חסד כנ"ל.

ואחרי כתבי כל הנ"ל דיברתי בזה עם הרה"ח ר' אלטר שימחאוויץ שליט"א, איך היו נוהגים בלובאוויץ בקריאה זו. ואמר לי תיכף, שכמדומה לו ברור שהיו קורין בבשלח בסגול ובתצא בצירי. וזה מתאים עם מ"ש בספר בונה-ירושלים. ומכל-מקום טוב ויפה הדבר הזה לקרות שתי פעמים, שיוצאין מכל ספק (קצות-השלחן, ד, עמ' טב).

1. המאמר שבס' בונה-ירושלים נדפס גם בס' מאמרי אדמו"ר הזקן — הקצרים (עמ' מב) ובלקוטי-שיחות (יא, עמ' 248-249), בתוספת הערות מכ"ק אדמו"ר זי"ע שבהן מצויין מהם הדברים שכנראה לא דייק בהם רושם המאמר, שהוא "קרוב לודאי מרבינו הזקן בעל התניא והשו"ע".